

GYERMEKHÍR

Téli képzőtáborunk Csillabércen

Az időjárás kegyeibe fogadta úttörőcsapatunk programját. Igazi verőfényes téli időjárás, nagy hó, kemény hideg várt ránk a csillabérci tölgyfák alatt. Már hagyományosnak mondható, hogy karácsony és szilveszter között a tárnoki Zrínyisek itt gyűlnek össze évzáró táborozásra. Időpont- és helyszínválasztásunk nem véletlen, hiszen így módunkban áll befejezni képzési programunkat. Értékelni az elmúlt év eseményeit, eredményeit, és felkészülni a következő esztendő feladataira. A túrázásra és a téli sportok örömeire sem lehet alkalmasabb helyet kívánni. Jutott időnk mindenre, amit elképzeltünk. Gyakorolhattuk a tájékozódást téli körülmények között. A Farkas-hegy és Szekrényes-hegy megmászása között a szánkózásra is jutott idő, és a csúcsról látható panoráma minden fáradtságért kárpótolt bennünket.

Bakancsos szakosztályunk tagjai túrákra magukkal vihették az Országos Természetjáró Vetélkedő emblémáját is.

Esti programjaink a nagy közös beszélgetések, a játék- és daltanulás, a vidámság jegyében hihetetlen gyorsasággal teltek. Észre sem vettük és máris az éjszakai pihenés következett, hiszen kellett az erő a következő napokhoz. Hátra volt még egyik legérdekesebb programunk. Meghívást kaptunk Keller László országgyűlési képviselő úrtól egy parlamenti látogatásra. Először megnézhattuk a gyönyörű épület szinte valamennyi látványosságát, majd ezután házigazdánk jóvoltából betekintést nyerhettünk az országgyűlés munkájába. Jókor érkeztünk. Ott volt mindenki, akit addig csak a tv képernyőjén láthattunk. Kovács László és Torgyán József képviselő urak beszédei után

Rovács Zsuzsanna és Oroszi Erzsébet Laurenszky Ernő úrtól, a Kossuth Szövetség választmányi elnökétől személyesen vehették át tevékenységüket jutalmazó oklevelüket.

a szünetben kérdéseket tehetünk fel, és válaszokat is kaptunk rá programunk szervezőjétől. Azért maradt még megbeszélni valónk későbbre is. Hazáig tovább gyűjtöttük a Kossuth és 1848–49-es emlékhelyeken gyűjthető bélyegzéseket. Emlékszalagot is kötöttünk, ahol lehetőségünk adódott.

Csillabércre érve Laurenszky Ernő, a Kossuth Szövetség választmányi elnöke várt bennünket, és két elismerő oklevelet adott át a nyári táborukban eredményesen résztvevő pajtásainknak. Később közösen énekeltünk Kossuth-nótákat. Sokáig sorolhatnám mi minden volt még ebben a pár napban, hiszen voltunk sötétben a Disznófő-sziklánál, nézhettük a kivilágított főváros panorámáját a Normafától, gyakorolhattuk az önállósítást a reggeli- és vacsorakészítésnél, és főleg alkalmunk volt nagyon jól érezni magunkat együtt Csillabércen.

Legnagyobb érték a gyermek!

Minden felnőtt egyetért az ilyen és hasonló megállapításokkal. Azután rohanunk tovább, és észre sem vesszük, hogy a velünk, mellettünk élő kis embereknek talán soha nem volt még nagyobb szükségük törődésre, megértésre, mint most. Napjainkban, mikor a háborúk, az éhség, a betegség, a környezetszennyezés, a pénzszerzési hajszája lassanként tönkre teszi bolygónkat, a Földet. Figyeljünk jobban oda legfontosabb értékeinkre: gyermekeinkre és környezetünkre!

Várhelyi Miklós

Település-ismereti portya 1999. január 9.

*"A természet varázsát ontja bőven:
A fűben, virágban és a kőben.
Ó, nincs a Földön oly silány anyag,
Mely így vagy úgy ne szolgálná javad:
De nincs oly jó, melyben ne volna vérsz,
Ha balga módra véle visszaélsz."*

(Shakespeare)

Berkeci Liliána rajzai

A csípős téli időjárás ellenére lelkesen vágta bele a csapatok az "Ismerjük meg Tárnokot!" című település-ismereti portya feladatainak megoldásába. Az ötven kérdésből álló tesztlap pontos kitöltéséhez egy négy kilométeres útvonal bejárására is elengedhetetlenül szükség volt. A résztvevő gyermekek megbizonyították, hogy tudnak tájékozódni, kapcsolatot teremteni a felnőttekkel, jó megfigyelők és szeretik településünket. Ilyennek látta Tárnokot programunk egyik ötödik osztályos résztvevője:

"Én Tárnokon lakom, ebben a Budapesthez közeli, körülbelül hatezer fős, kedves, kis községben. Tárnoknak van egy patakja a Benta. Közel van, a mi utcánkhoz, és az iskolába menet is mindig útba esik. Községünknek van egy új Egészségháza, három óvodája és három iskolája. A faluban van Rendőrség, mellette a focipálya és futballcsapatunk is van. Az iskolánk környékén aszfaltos utcák vannak. Kiépítették a gázt, a villanyt, az ivóvizet és a telefont. Szép hely Tárnok, csak kevés a zöld terület, nincs elég park, ahol lehetne játszani. Játsszóterünk is kevés van, és a közlekedés is nehézkes. De én szeretem, mert ideköt minden. Itt éltem már tíz évet, és ha majd nagy leszek, remélem, segíteni tudok, hogy szebb legyen, fejlődjön, és a közlekedés is jobb legyen."

Jordáki János